

lumière

Milano

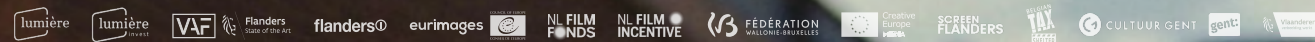
Matteo Simoni

Basil Wheatley

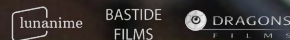
een film van **Christina Vandekerckhove**

Lumière presenteert **Milano**
een film van **Christina Vandekerckhove**

©2024 LUNANIME - BASTIDE FILMS - DRAGONS FILMS

Inhoudstafel

Synopsis	p. 4
Interview Christina Vandekerckhove	p. 5
Cast	p. 9
Crew	p. 11
Bio Christina Vandekerckhove	p. 13
Bio Matteo Simoni	p. 15
Visual Box	p. 17
Producenten/partners	p. 19

België,
Vlaams, Frans, VGT (Vlaamse gebarentaal)
Fictie, 119.5 minuten, kleur, DCP 2K (7.1)

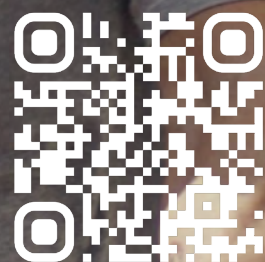

<https://www.facebook.com/Lumiere/>

@lumiere_benelux

**Scan de QR-code en
bekijk de trailer:**

**VANAF 6 NOVEMBER 2024 IN DE
BIOSCOOP**

Perscontact

Valerie Depreeuw
Elvira Torfs

valerie.depreeuw@gmail.com | 0479 21 87 41
elvira@lumiere.be | 0475 85 01 04

International Sales

Best Friend Forever

www.bestfriendforever.be | sales@bffsales.eu

Synopsis

Alain voedt zijn dove zoon Milano alleen op en wil hem een beter leven geven dan hij zelf ooit heeft gehad. Ondanks de beste bedoelingen worden zijn onmacht en falen zichtbaar. De vader-zoonrelatie komt onder druk te staan wanneer Milano zijn biologische moeder wil ontmoeten.

Interview

Christina Vandekerckhove

Wat is voor jou de link tussen ‘Milano’ en je documentaire ‘Rabot’?

‘Milano’ is heel organisch voortgevloeid uit ‘Rabot’. Ik heb ongeveer drie jaar aan die documentaire gewerkt en de meeste tijd is toen gekropen in de research. Ik heb heel veel mensen gezien en verhalen gehoord en dat is allemaal in mij gekropen. In die periode is het idee voor Milano ontstaan, ook omdat ik al wist dat ik een fictiefilm wou maken.

Welke verhalen hebben ‘Milano’ gevoed?

Ik heb veel ouders ontmoet van wie de kinderen bijna allemaal bij pleeggezinnen geplaatst werden. Ze zagen die kinderen enkel in het weekend terug of zelfs nooit meer. De kwaadheid en het verdriet van die ouders raakten me. Als ik dan een beetje dieper ging graven in hun achtergrond, zag ik ook veel lege nesten. Vaak kwamen die mensen zelf uit heel slechte thuissituaties met weinig liefde. En dan zie je dat zich dat herhaalt. Die mensen krijgen kinderen en doen juist hetzelfde.

Dan valt het wel op dat ‘Milano’ niet per se kommer en kwel is.

Nee, omdat ik een verhaal wou vertellen dat toch anders verloopt. Je voelt de onmacht van Milano’s vader Alain. Hij wil heel graag een goeie vader zijn, al heeft hij misschien niet de juiste tools. Soms lukt het hem om zijn zoon op te voeden en soms niet. Je begrijpt dat hij zelf ook in onveilige omstandigheden is opgegroeid.

In wezen word je gevormd tijdens de eerste drie jaar van je kindertijd. Als dat niet goed zit, wordt het moeilijk. Daarom moeten wij als maatschappij zorg dragen voor onze kinderen. En voor die moeders en vaders die niet de handvatten meegekregen hebben. Er zijn veel Alains en veel Milano’s op onze wereld. We moeten aandacht voor hen hebben want ze zijn ook onze toekomst.

Milano draagt een CI, een elektronisch gehoorapparaat. Waarom heb je van hem een slechthorend kind gemaakt?

Oorspronkelijk had Milano geen gehoorproblemen. Maar toen zag ik een documentaire over een doof kind en ik was vooral getroffen door het interview met de vader. Die zei: “Ik heb een dove zoon en dat krijgt geen plaats in de maatschappij. Iedereen doet alsof hij een geval apart is. Maar hij is een jongen zoals alle andere jongens.” Dat klopt ook voor Milano. De film gaat niet over iemand die doof is maar iemand die enkel anders is.

Heb je research gedaan in de wereld van dove kinderen?

Ik ben een paar dagen gaan observeren in een school voor dove en slechthorende kinderen, de Sint-Lievenspoort in Gent. Ik wil hen daar enorm voor bedanken. Ik heb daar gewoon zitten kijken. En ik zag: het is speeltijd, de bel gaat en al die kinderen zetten hun CI’s af. Ik vroeg waarom ze dat deden en ze legden uit dat zo’n CI heel lastig en vermoeiend is omdat ze via hun hersenen een ongefilterde klank binnenkrijgen. Dus doen ze dat liever zoveel mogelijk uit.

Waarom weigert Milano te praten? Hij volgt lessen logopedie maar zwijgt liever.

Kinderen uit heel onstabiele thuissituaties gaan iets zoeken waar ze wel macht over hebben. En dat is zijn macht. Voor de rest heeft Milano niets te kiezen. Zijn vader is nooit thuis. Er is heel weinig waarin dat jonge kind inspraak heeft gehad. Dus beslist hij, “Ik ga niet praten”. Want de wereld eist dat wel van hem, maar hij wil het niet.

Ik kan me voorstellen dat het niet eenvoudig was om een hoofdacteur te vinden. Hoe heb je het aangepakt?

Ik wou iemand vinden die sowieso al gebarentaal kon, want je kunt een kind onmogelijk zowel laten acteren als gebarentaal aanleren. We hebben dus in de eerste plaats gezocht naar kinderen met dove ouders. Maar dat leverde niets op. Daarna hebben we casting gedaan met kinderen met CI’s, die dus net als Milano wel kunnen horen. Maar opnieuw zonder succes. Ik heb bijna op het punt gestaan om de film af te blazen, want zonder de juiste Milano hoefde het niet voor mij. Helemaal op het einde heb ik dan Basil [Wheatley] ontmoet en het was liefde op het eerste gezicht. Hij deed de deur open en ik dacht “Dat is Milano”.

Hoe werk je met een jongen die nog nooit geacteerd heeft en slecht hoort?

Basil is doof, net als zijn ouders. In de film draagt hij CI's, maar in het echte leven niet. Hij heeft dus alles uit het hoofd moeten leren, want je kunt niet improviseren met hem. Hij hoort niet wat er rond hem gebeurt.

Basil en ik hebben meer dan een jaar gewerkt rond het script, tot hij bij elke scène wist wat er gebeurde en hoe het in elkaar zat. Iedere woensdagnamiddag zat hij met mij in een ongezellig klaslokaal. Hij heeft gigantisch veel gegeven om Milano te worden.

Hoe ben je bij Matteo Simoni uitgekomen voor de rol van Alain?

Ik vind Matteo een ongelofelijke acteur. Ik had hem al langer op het oog. Ik moet toegeven dat ik hem in het begin net iets te jong vond, maar dat kwam enkel omdat het personage anders in mijn hoofd zat. Dat personage is gebaseerd op iemand die ik echt ontmoet had en die is ouder. Ik heb mij daar dan overgezet en ik heb Matteo het script gestuurd. Hij belde mij heel snel op en zei, "Ja, die rol wil ik!"

Je laat veel onuitgesproken in je films. Let je daar speciaal op?

Het zit voor mij niet altijd in taal. In het leven is er ook heel veel onuitgesproken. Je vertelt ook iets de manier waarop je een deur opent bijvoorbeeld. Voor mij zit het niet in het zeggen, maar in het tonen. Ik neem daar ook graag de tijd voor. Hoe langer je naar iemand kijkt, hoe meer je die leert kennen. Ook al zegt die persoon niets.

In dit geval gebruik je zelfs het weer om dingen te zeggen.

Sommige gevoelens laten zich niet vatten in woorden. De wind en de regen zijn een soort surreële laag die voor mij de emotionele wereld van Milano versterkt. Ik leg het niet uit. Je mag het als kijker interpreteren zoals je wilt. Ik hou van openheid in films. En van een vleugje surrealisme. In 'Rabot' zat dat ook.

De muziek draagt ook bij tot de bijzondere ambiance van de film. Hoe heb je met je componist gewerkt?

Dat is het grote talent van Stijn Ylode de Gezelle. Hij is ook mijn vriend natuurlijk, maar ik zeg het eerlijk: mocht dat niet zo zijn, dan zou ik hem ook kiezen om muziek te maken.

Omdat hij mijn vriend is, had ik hem al bij het scenario betrokken. Hij wist dat ik iets wou doen met de wind en de regen, maar ook met de stilte en met het geluid dat Milano soms hoort via zijn CI's, die metalige klank. Stijn heeft dat allemaal geïncorporeerd in zijn composities. Zijn muziek is echt een personage in de film.

©Eva Vlonk

©Angela Otten

Cast

Alain
Matteo Simoni

Milano
Basil Wheatley

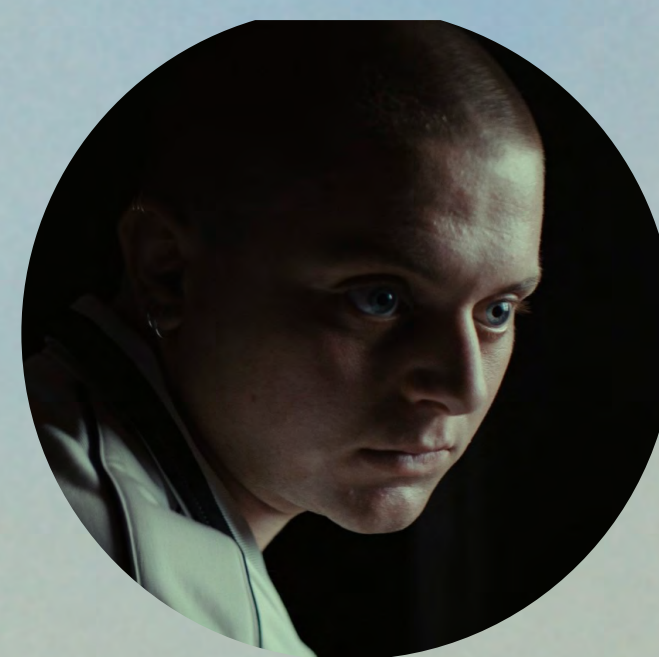
Renée
Alexia Depicker

Suzanne
Jo Deseure

Amanda
Taeke Nicolai

Jeffrey
Thibaud Doods

Crew

Director	Christina Vandekerckhove
Screenplay	Christina Vandekerckhove
Director of Photography	Frederic Van Zandycke
1st Assistant Director	Marcus Himbert
Production Design	Robbe Nuyttens
Sound	Dirk Bombey
Sound 2nd shoot	Arne Winderickx
Costume Design	Nathalie Leborgne
Hair & Makeup Design	Marly van de Wardt
Editing	Jan Van der Weken
Original Music	Stijn Ylode De Gezelle
Sound design / mix	Jan Schermer

Script Supervisor	Sandrien Frantzen
Casting	Anntourage, Stijn Geenen, Mcasting - Sebsastien Moradiellos
Color Grading	Tom Mulder
Post-production supervisor	Nora Berecoechea
DI & VFX Producer	Chris Van Osselaer
VFX Supervisor	Remco De Bont
Line Producer	Elke Van Den Daele
Line Producer 2nd shoot	Siel Van Daele
Production	Lunanime
Producers	Jan De Clercq, Annemie Degryse
Coproducers	Jeroen Beker & Linda van der Herberg, Stephan L'hoest, Lotte Vermeir & Wim Janssen

Bio

Christina Vandekerckhove

Christina Vandekerckhove studeerde met grootste onderscheiding af aan het KASK Audiovisuele Kunst met haar documentaire 'Home Video'. Deze film won dat jaar de View Point Documentaireprijs en kreeg lovende kritieken in de pers.

Na haar afstuderen werkte Christina lange tijd als freelance regisseur, voornamelijk voor televisie (onder andere 'Cobra', 'Monumentenstrijd', 'Wildcard Myanmar', 'Via Annemie') en theater ('Kopergietery: Alice en Titus'). In 2015 maakte ze in opdracht van Canvas de film 'De Nada', met Daan Stuyven en fotograaf Peter De Bruyne in de hoofdrollen.

In 2016 creëerde ze, in het kader van de tv-reeks 'Schrijvers in de Lage Landen', een surrealistisch filmportret van tekenaar/schrijver Randall Casaer. Gedurende meer dan drie jaar werkte ze aan haar eerste documentaire langspeelfilm 'Rabot', een mozaïekfilm over de verhuis van de bewoners uit de Rabottorens in Gent die uit het stadsbeeld moesten verdwijnen.

Met 'Rabot' won ze de Publieksprijs op het Film Fest Gent, de Scam Scenario prijs op het Millenium Festival in Brussel, de Ensor voor Beste Documentaire, de prijs voor de Sociale Film en een special mention op het Human Rights Festival. De Bond Van Belgische Journalisten rekende 'Rabot' tot een van de vijf beste films die in 2018 uitkwam. Ze werd uitgeroepen tot Meesterverteller van 2018 door de Stichting Verhalende Journalistiek. De film was te zien op verschillende buitenlandse festivals en verbrak in België alle records: het was de eerste documentaire die zoveel bioscoopbezoekers trok.

In 2020 werkte ze aan de kortfilm 'Mia' met Sofie Decleir in de hoofdrol. De kortfilm werd geselecteerd voor de internationale kortfilmcompetitie op het Film Fest Gent en begon zo aan haar festivalparcours. 'Mia' won de Humo Award op het Kortfilmfestival Leuven en werd geselecteerd voor Aubagne Film Festival, Huesca International Film Festival, Vox Femina in Zagreb, Tegenstroom Shortfilmfestival, Nice European Film Festival en Brussels Short Film Festival, waar Sofie Decleir de prijs voor Beste Actrice won. In Nice won Christina de prijs voor Best Screenplay en werd Sofie Decleir nogmaals gelauwerd als Beste Actrice.

Christina werkte voor Eén, De Wereldvrede en Lecter Scripted Media mee aan de reeks 'Lockdown', waar twaalf regisseurs werden gevraagd een kortfilm te maken. 'Stella' is het resultaat en werd in het najaar van 2020 uitgezonden op Eén. Dit najaar komt haar eerste langspeelfilm 'Milano' uit in de bioscoop.

Awards:

- **Home Video:** View Point Documentaireprijs, Beste Documentaire.
- **Rabot:** Publieksprijs Film Fest Gent, prijs voor de Sociale Film, special mention Krakow Film Festival, Best Script Millennium Documentary Festival, Ensor voor Beste Belgische Documentaire 2018, Meesterverteller van 2018 door de Stichting Verhalende Journalistiek.
- **Stella:** Cannes Series: winner of Student Prize for Best Short Form Series.
- **Mia:** Humo Award, Beste Actrice Sofie Decleir op Brussels Short Film Festival, Best Actress Un Festival C'est Trop Court (Nice), Best Screenplay UFCTC.

Bio

Matteo Simoni

Matteo Simoni (1987) groeide na zijn studies snel uit tot een van de meest gevraagde talenten van België. Het brede publiek leerde hem kennen als 'Smos' in de hitkomedieserie 'Safety First' (2013-2015). Zijn vertolking van Rocco Granata in de biopic 'Marina' (2013) leverde hem een Ensor-nominatie voor Beste Acteur op. Recente hoogtepunten in zijn carrière zijn onder andere rollen in 'Callboys' (2016-2019), 'Patser' (2018), 'Zillion' (2022) en 'Wil' (2023).

Zijn selectie als Shooting Star op het Filmfestival van Berlijn in 2018 gaf zijn internationale carrière een stevige boost. Dit resulteerde in rollen in Donald Glovers hitserie 'Atlanta' (2022), de internationale serie 'Cold Courage' (2020) en de Noord-Europese productie 'As Long As We Live'.

Daarnaast was Simoni in theater aan de slag bij FC Bergman, NTGent, Het Paleis en Abattoir Fermé.

Dit najaar verschijnt Christina Vandekerckhoves debuutfilm 'Milano', met Matteo Simoni in de hoofdrol. Momenteel is Matteo bezig met de opnames van de nieuwe 'Patser'-film en de Canadese serie 'Steal Away Home'. Daarnaast staan er dit najaar nog twee andere projecten op de planning.

Visual Box

Christina Vandekerckhove: “We zien weinig dove mensen in de media. Ik vond dat eigenlijk een soort lacune en daarom heb ik besloten om van Milano een dove jongen te maken en het Nederlands naar Vlaamse Gebarentaal te zetten. Maar wat ik wel belangrijk vind, is dat het gaat over een jongen, zoals alle andere jongens.”

‘Milano’ is de eerste langspeelfilm in Vlaanderen waarin een doof personage de hoofdrol speelt en waarin Vlaamse Gebarentaal prominent aanwezig is op het scherm. Omdat regisseur Christina Vandekerckhove zelf niet volledig machtig is in Vlaamse Gebarentaal, besloot zij om al in een vroeg stadium van de film samen te werken met Visual Box, een doofgeleide productiehuis dat gespecialiseerd is in films en media voor, door en over dove mensen en Vlaamse Gebarentaal. Het is de eerste keer in Vlaanderen dat er van begin tot eind een samenwerking is tussen dove en horende filmmakers.

Jorn Rijckaert (Visual Box): “In de voorbije decennia is gebleken dat de films over doven en gebarentaal meer kritiek krijgen wanneer er geen dove mensen betrokken waren bij de productie dan bij de films waar men wel een beroep doet op dove mensen. Het is dus raadzaam om te werken met dove acteurs en dove crewleden.”

De crewleden van Visual Box namen de rol van taalmonitor Vlaamse Gebarentaal op zich. Hun taak was de nauwkeurige representatie van Vlaamse Gebarentaal en de culturele gevoeligheid van de gebarentaalscènes in de film te waarborgen.

Jaron Garitte (Visual Box): “We doen dit op dezelfde manier als de regisseur, die ook bij de andere acteurs controleert of ze het Nederlands of een dialect goed uitspreken of niet. Vlaamse Gebarentaal is een erkende taal en gelijkwaardig aan het Nederlands. Daarom verdient het ook een gelijkwaardige behandeling in de film.”

Aangezien het script van de film in het Nederlands is geschreven, moet het door de acteurs nog worden omgezet naar Vlaamse Gebarentaal. Omdat de acteurs geen professionele vertalers zijn, is de rol van de taalmonitor VGT essentieel om hen bij deze vertaalslag te ondersteunen.

Basil Wheatley: “Ik ben blij dat we met een taalmonitor hebben samengewerkt. Ik voel me dan zelfverzekerder. Omdat het script in het Nederlands is, bestaat het risico dat ik de woorden letterlijk overneem terwijl ik acteer in Vlaamse Gebarentaal. Ik wil de waardigheid van mijn taal behouden.”

Op basis van deze nieuwe samenwerking tussen dove en horende filmmakers in Vlaanderen is een handleiding opgesteld die als leidraad dient voor inclusievere film- en mediaproductie voor dove mensen en Vlaamse Gebarentaal in toekomstige producties, met subsidies van de Vlaams minister van Cultuur. Zo wordt er onder andere in de handleiding vermeld dat het zeer raadzaam is om met dove professionals te werken in plaats van beroep te doen op horende gebarentaaltolken, die de taal meestal op latere leeftijd leerden en de dove authenticiteit en ervaringen missen om de film tot een goede en cultureel aanvaardbare eind te brengen. De handleiding is op te vragen via info@visualbox.media.

visualbox

Partners

'Milano' is een productie van Lunanime (producers **Jan De Clercq** en **Annemie Degryse**), in co-productie met Bastide Films (**Jeroen Beker**), Dragons Films (**Stéphane Lhoest**) en VRT en met de steun van Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), de Vlaamse overheid, het Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Fédération Wallonie-Bruxelles, het Nederlands Filmfonds en de Netherlands Film Production Incentive, Eurimages, Screen Flanders, the Creative Europe Programme – MEDIA, Stad Gent, de Tax Shelter maatregel van de Belgische Federale overheid, Lumière Invest en Lumière Publishing.

De film kwam tot stand met de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds/Filmfonds van Vlaams minister van cultuur Jan Jambon.

Jan De Clercq

Annemie Degryse